

321

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 czerwca 1994 r.

w sprawie obowiązków organów Policji, Urzędu Ochrony Państwa i Straży Granicznej przy udzielaniu pomocy bądź asysty organom egzekucyjnym.

Na podstawie art. 46 § 3 pkt 1 i art. 50 § 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78 i z 1993 r. Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy Policji i Straży Granicznej są obowiązane udzielić pomocy organom egzekucyjnym oraz osobom wykonującym czynności egzekucyjne (egzekutorom, poborcom skarbowym, komornikom) — na ich wezwanie — w przypadkach określonych w art. 46 § 1 i art. 48 § 5 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78 i z 1993 r. Nr 28, poz. 127).

2. Organy Straży Granicznej udzielają pomocy, o której mowa w ust. 1, jeżeli przedmiot egzekucji znajduje się na obszarze przejścia granicznego.

§ 2. 1. Właściwy ze względu na miejsce prowadzenia egzekucji organ Policji lub Straży Granicznej udziela pomocy organowi egzekucyjnemu po otrzymaniu pisemnego wezwania oraz kopii tytułu wykonawczego, na którego podstawie przeprowadzana jest egzekucja.

2. W pilnych przypadkach organ Policji lub Straży Granicznej udziela pomocy na wezwanie ustne; organ ten, nie wstrzymując udzielania pomocy, powinien żądać okazania tytułu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, oraz nadesłania potwierdzenia wezwania na piśmie po zakończeniu czynności egzekucyjnych.

§ 3. Pomoc organu Policji lub Straży Granicznej jest realizowana przez wyznaczonego funkcjonariusza tych organów; polega ona na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania egzekucji, osobistego bezpieczeństwa osobie wykonującej czynności egzekucyjne, a także w razie potrzeby, na jej żądanie, na udzieleniu niezbędnej pomocy w zastosowaniu środków egzekucji administracyjnej.

§ 4. 1. Funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej nie jest uprawniony do badania, czy egzekucja jest zasadna i celowa, ani też dokonywania jakichkolwiek czynności wykraczających poza zakres udzielanej pomocy.

2. Funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej udzielający pomocy powinien w razie wątpliwości wyjaśnić, czy osoba wykonująca czynności egzekucyjne jest uprawniona do przeprowadzenia egzekucji; w tym celu może on żądać okazania właściwego zaświadczenia lub legitymacji służbowej.

§ 5. 1. Z przebiegu czynności wymienionych w § 3 funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej sporządza notatkę służbową dla swego przełożonego.

2. Notatka służbowa powinna zawierać określenie miejsca, czasu trwania i rodzaju egzekucji, nazwisko osoby, przeciwko której egzekucja była skierowana, oznaczenie organu egzekucyjnego, imię i nazwisko osoby, która wykonywała czynności egzekucyjne, a także opis czynności wykonanych w ramach udzielonej pomocy.

§ 6. 1. Jeżeli egzekucja jest prowadzona w obrębie budynków lub pomieszczeń zajmowanych przez Policję, Urząd Ochrony Państwa lub Straż Graniczną, organy te udzielają organowi egzekucyjnemu asysty.

2. Do asystowania przy czynnościach egzekucyjnych, o których mowa w ust. 1, wyznacza się funkcjonariusza w stopniu nie niższym od stopnia służbowego funkcjonariusza, przeciwko któremu jest prowadzona egzekucja.

3. Obowiązkiem asystującego funkcjonariusza jest towarzyszenie osobie wykonującej czynności egzekucyjne w celu umożliwienia ich przeprowadzenia.

4. Przepisy § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 listopada 1992 r. w sprawie udzielania pomocy bądź asysty organom egzekucyjnym przez organy Policji, Urzędu Ochrony Państwa lub Straży Granicznej (Monitor Polski Nr 36, poz. 268).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*